Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tonī suoꝝ cordib̄ ꝑmanet. In his ū per
quas sēitatis uirtus ostendr. ū in ex
hibitione miraculoꝝ aliq̄ndo adest.
aliq̄ndo se subtrahit. Item ambr. sic
ta caritas ē. q̄ in adūsitate deserit.
h̄ uiuere uident. qua caritas semel
habita ñ amittit. Ido quidā i ꝓpha
tā. psiluit audatiā dicentes. caritate
adampnandis ñ h̄ri. ñ aquoq̄ habi
tam posse amitti. q̄s rō uiuē ꝛ auēto
ritas. Quidam enim ad tp̄s s̄ boni. qui
p̄ea fiunt mali. ꝛ ecōuiso. Unde quoꝝ
dam nomina xp̄o diē sēpta in libro
uite q̄ tam p̄ea abiēt retro. s. sēpta
diē ñ sēdm p̄scientiā. s. f. p̄sentē ius
ticiam. cui deseruebant. q̄ dignī erāt
Tunc illo bo q. habitū s̄ p̄sti. s. p̄sciam.
Vñ ambr. Ubdā grā data ē iniusū ut
sauli. uide. ꝛ aliis discipl's q̄b̄ dīs dixē.
Ecce nomina urā sēpta s̄ in celis. ꝛ p̄
abiēt retro. s. h̄ dixē ꝑ iusticiā. cui de
seruebant. qua boni erant. frequē
ēnī, fē mali. q̄ fuīt s̄ boni. ꝛ aliq̄ues
p̄us s̄ boni. q̄ futuri s̄ ꝛ ꝑmansuri
mali. sēdm q̄ dīr sēbi in libro uite.
ꝛ deleri. Determinatio auctoritatū pre
Quod ū apl's ait. caritā missarū.
numq̄m excidit. nullatenī pilli
fac̄. Dignitatē. u. caritatis ostendens.
diē eam non excidē. quia hic ꝛ in fu
turo erit. s. fides ꝛ spes. euacuabunt.
ꝛ scia. Item. Qd̄ caritas ñq̄m dī fuisse
uera. quē deseri p̄. ñ ad ēitiā carita
tis refertur. s. ad efficientiā. q. ñ effi
cit caritas quē deseruit. hominē
uere beatū. ñ ꝑducit aduēr bonum.
huic ī fonti. alienī. i. dampnandi ñ
cōunicant. s. in fine. q. ñ pseuāt.
Potest tñ h̄ ꝛ c̄ quē de caritate dicta
sunt. de p̄fecta intelligi. q̄m soli p̄
fecti h̄nt. q̄ semel habita ñ amittit.
Exordia ū caritatis aliq̄n crescunt.
aliq̄n deficiunt. Sunt enī uirtutis
exordia ꝛ p̄fectus. ꝛ p̄fectio. q̄s q̄dus
ille discerit. q̄ ꝑabolam illā intelli
git. sic ē regnum dī. quē ad modum
si iactet homo semī in terra. ꝛ dormiat.
ꝛ exurgat semī. ꝛ germinet ꝛ crescat
ꝛ cetā. Et si q̄ p̄fecta caritas. sic ra
dicata ē. ut amitti nequeat. inci
piens tñ ꝛ p̄uecta. ꝛ amitti p̄. ꝛ sepe
amittit. s. dum habetur. ñ sinit
hōtem ēmnaliē peccare. q̄ aug. ostē
dit in q̄ens. Ca radix omniū maloꝝ
ē cupiditas. ꝛ radix omniū bonoꝝ
caritas. simul h̄ ambe ñ possunt. ñ
una radicitus euulsa fuīt. alia
plantari ñ p̄. Sine causa conat̄ ali
quis ramos incidē. si radicē non
contendit euellē. Qā fides ꝛ spes. ꝛ
scia dīr euacuari. ꝛ ñ caritas. ē ꝛ ea
Aduertendū ī ē q̄m ex parte sit.
fides. spes. ꝛ scia. dicant euacua
ri. qua ex parte sunt. ꝛ ñ caritas. ē
ꝛ ipa ex parte sit. Ex parte. i. in p̄fec
te diligim̄. sic ex parte scim̄. ū est
tuus sup leuticū ait. Cū q̄ omē q̄
ex parte ē euacuetur. cur caritas
excipit. q̄ dīr numq̄ excidē. Caritā
quidē ī ex parte ē. ut sepe sēi docet.
q. ex parte diligim̄ nē. ꝛ iō ipa eva
cuabitur in q̄ntū ex parte ē. q. tol
letur in p̄fectio ꝛ addet̄ p̄fectio. Re
manebitq; ipa aucta. ꝛ actus ei et
modus diligendi. Ut diligas dm̄ ꝑ
se. ꝛ toto corde. ꝛ ꝓximū sic te. s. in
p̄fectionis mod̄ eliminabit̄. fides ꝛ
ꝛ spes. penitus euacuabunt. scia ū
sēdm actum. ꝛ modu suū q̄ nunc ē.
ñ. s. sui ēitiam tolletur. Ipsa. con
enim uirtus sēie remanebit. ꝛ añ
s. aliū tenebit usū ꝛ modum.
Si xp̄o ordinē caritatis p̄sēptum
Nunc sup ē inuestigare. Iniuit.
si. x. f. q̄s homo ordinē diligēdi
p̄scriptū seruauit. q̄ si ē. omnem

Sup epla ad corinth.

Ad sup epla iohannis.